

Sygn. akt IVU 1499/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Hanna Cackowska-Frank

Protokolant st. sekr. sądowy Renata Zielińska

przy udziale zainteresowanej A. W.

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015 r. w Toruniu

sprawy **K. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o ustalenie istnienia ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania **K. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 14 sierpnia 2014 r. nr (...)

I zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że K. K. jako pracownik u płatnika składek A. W. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku;

II zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonej K. K. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/SSO Hanna Cackowska-Frank

Sygn. akt: IVU 1499/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. – powołując się na przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 38 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U.

z 2014 r., poz. 1442, ze zm.) oraz art. 58 §1 k.c. – stwierdził, że K. K. jako pracownik u płatnika składek A. W. (Biuro (...)) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2014 r.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie organ rentowy wskazał, że - wobec faktu zgłoszenia K. K. do ubezpieczeń społecznych od 1.04.2014r. jako pracownika i przebywania przez w/w na zwolnieniu lekarskim od 11.05.2014r. - przeprowadził postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia,

czy faktycznie został nawiązany stosunek pracy pomiędzy K. K. a A. W.. Całokształt zebranego materiału dawał, w ocenie Oddziału, podstawy do stwierdzenia, iż zgłoszenie K. K. do ubezpieczeń społecznych – w sytuacji, gdy materiał dowodowy nie potwierdzał faktu realizowania przez ubezpieczoną obowiązków pracowniczych - było czynnością dokonaną w celu uzyskania przez K. K. tytułu do ubezpieczeń, a co tym idzie – korzyści wynikających z pozostawania w stosunku pracy. Na uwagę zdaniem organu rentowego zasługiwał fakt, iż płatnik - A. W. – wskazała, że osobiście nadzorowała wykonywanie pracy przez K. K., natomiast po przejściu ubezpieczonej na zwolnienie lekarskie przejęła jej obowiązki. Przedłożone dokumenty, m. in. umowa o pracę czy listy obecności –zdaniami Oddziału - nie stanowią dowodu potwierdzającego, iż strony zawarły umowę o pracę z zamiarem realizowania jej postanowień. Strony w postępowaniu nie przedłożyły dokumentów potwierdzających potrzebę zatrudnienia pracownika, jak i faktu realizowania obowiązków pracowniczych. Ponadto organ rentowy powołał się na treść art. 58 §1 k.c. i wskazał, że - uwzględniając powyższe - w stosunku do K. K. nie ma zastosowania art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

K. K., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, złożyła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając:

- naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 7 k.p.a. – poprzez wydanie decyzji na podstawie niepełnych ustaleń, w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, w oparciu o przypuszczenia nie znajdujące żadnego uzasadnienia;
- naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 8 k.p.a. – poprzez wadliwe prowadzenie postępowania naruszające zaufanie obywateli do organów państwa; A. W. – pracodawca K. K. – nie zatrudnia u siebie fikcyjnych pracowników mających na celu jedynie uzyskanie tytułu do ubezpieczeń umożliwiających korzystanie ze świadczeń;
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 83 ust. 1 w zw. z art. 38 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – poprzez błędne przyjęcie, że pracownik nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu – w sytuacji, gdy umowa o pracę zawarta pomiędzy ubezpieczonym a płatnikiem składek była prawidłowo zawarta i faktycznie realizowana, a odwołujący się podlega przedmiotowym ubezpieczeniom;
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 58 §1 k.c. – poprzez uznanie, iż zawarcie umowy o pracę pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek było czynnością prawną sprzeczną z ustawą albo miało na celu obejście ustawy, w sytuacji gdy zawarcie umowy o pracę miało na celu zatrudnienie odwołującej się w celu wykonywania określonej pracy, która była faktycznie świadczona.

Wskazując na powyższe zarzuty ubezpieczona wniosła o:

- zmianę zaskarżonej decyzji w całości i uznanie, że w okresie od 1 kwietnia 2014 r. podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zgłoszenia dokonanego w oparciu o umowę o pracę zawartą z A. W. prowadzącą Biuro (...);
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz ubezpieczonej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Przed zamknięciem rozprawy pełnomocnik organu rentowego oświadczył, że rozstrzygnięcie pozostawia do uznania Sądu.

Zainteresowana A. W. opowiedziała się po stronie ubezpieczonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona K. K. posiada wykształcenie średnie, jest z zawodu technikiem ekonomistą, uzyskała dyplom potwierdzający powyższe kwalifikacje zawodowe w dniu 30 sierpnia 2013 r. W trakcie nauki w technikum odbyła praktyki zawodowe: w dniach 10-31 stycznia 2011 r. – w Urzędzie Celnym w T.,

zaś w dniach 7-28 maja 2012 r. – w Drugim Urzędzie Skarbowym w T..

Po ukończeniu technikum, ubezpieczona zarejestrowała się jako bezrobotna,

od 24.02.2014r. ubezpieczona odbywała w Drugim Urzędzie Skarbowym w T. staż, na który została skierowana z urzędu pracy. Wiedząc, że po stażu nie zostanie zatrudniona, poszukiwała pracy i w marcu 2014r. zgłosiła się z zapytaniem o pracę

do znajdującego się w pobliżu jej miejsca zamieszkania biura rachunkowego, prowadzonego przez A. W..

DOWÓD: - dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe ubezpieczonej

(kserokopie) – k. 16-22 akt sądowych,

- curriculum vitae – k. 23 akt sądowych.

- przesłuchanie ubezpieczonej w charakterze strony – elektroniczny

protokół rozprawy z 9 stycznia 2015 r. .

Zainteresowana A. W. od 25.11.2005r. prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna – pod firmą (nazwą): Biuro (...), której przedmiotem jest obsługa księgowa oraz projektowanie dróg. Miejscem wykonywania powyższej działalności jest T..

DOWÓD: - przesłuchanie zainteresowanej jako strony – k. 79-79v akt sądowych,

elektroniczny protokół rozprawy z dnia 9 stycznia 2015 r.

W dniu 1 kwietnia 2014 r. K. K. zawarła umowę o pracę z A. W., na mocy której została zatrudniona u wyżej wymienionej w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku określonym jako „pracownik biurowy – pomoc księgowa”, za wynagrodzeniem w kwocie 2.200,60 złotych miesięcznie. Umowę zawarto na czas określony – od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 30 września 2014 r. Strony ustaliły, że miejscem wykonywania przez ubezpieczoną pracy będzie „siedziba firmy” (tj. T., ul. (...)). Jako termin rozpoczęcia pracy wskazano dzień 1 kwietnia 2014 r. K. K. otrzymała zakres czynności na stanowisku pracownika biurowego – pomocy księgowej, zgodnie z którym do jej obowiązków należały takie czynności, jak:

- 1) zakup oraz gospodarowanie materiałami biurowymi;
- 2) nadzór nad utrzymaniem porządku i czystości lokalu biura;
- 3) sporządzanie przelewów bankowych;
- 4) sporządzanie korespondencji z klientami biura, urzędami oraz wysyłka Poczta Polska;
- 5) segregacja bieżących dokumentów księgowych klientów biura, m. in. układanie dokumentów księgowych zgodnie z przepisami;
- 6) archiwizacja dokumentacji księgowej oraz projektów drogowych biura;
- 7) rozwożenie dokumentacji projektowej do urzędów;
- 8) składanie projektów drogowych: obróbka rysunków, pieczętowanie, kserowanie itp.;
- 9) odbieranie telefonów;

- 10) uzgadnianie kont księgowych do sprawozdań finansowych;
- 11) przyjmowanie dokumentacji księgowej klientów biura pod nieobecność właściciela;
- 12) numerowanie dokumentacji księgowej zgodnie z przepisami;
- 13) sporządzanie wydruków księgowych, m. in. rejestrów sprzedaży, zakupów, (...), deklaracji VAT i ZUS.

Przed zawarciem umowy K. K. złożyła do akt osobowych zaświadczenie lekarskie z 31.03.2014r., wystawione przez lekarza medycyny pracy,
o zdolności do pracy na stanowisku pracownik biurowy – pomoc księgowa.

Zainteresowana zatrudniła K. K. jako pracownicę, ponieważ sama nie mogła sobie poradzić z prowadzeniem działalności gospodarczej – z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad dzieckiem urodzonym (...)
W okresie zatrudnienia ubezpieczonej A. W. osiągała z tytułu działalności gospodarczej przychód w wysokości ok. 5 tysięcy złotych miesięcznie. Ponadto zainteresowana otrzymywała zasiłek macierzyński (do 9 listopada 2014 r.) – w wysokości ok. 6 tysięcy złotych miesięcznie.

Po podpisaniu umowy K. K. przystąpiła do wykonywania pracy na rzecz A. W., na stanowisku pracownika biurowego – pomocy księgowej. Ubezpieczona wykonywała takie czynności jak układanie i segregowanie dokumentów, wysyłanie korespondencji (również przy użyciu poczty elektronicznej), robienie zakupów biurowych itp. W przyszłości miała być wdrażana do obsługi systemu księgowego. K. K. sporządzała notatki w kalendarzu dotyczące zadań, które miała wykonać w danym dniu. Fakt obecności w biurze ubezpieczona każdorazowo potwierdzała podpisami na listach obecności. Wykonywała pracę w dni robocze, od poniedziałku do piątku, w godzinach od 7.00 do 15.00.

DOWÓD: - umowa o pracę (kserokopia) – k. 25 akt sądowych.

- zakres czynności ubezpieczonej (kserokopia) – k. 12 akt ZUS.

- zaświadczenie lekarskie, k. 18 akt ZUS,

- listy obecności (kserokopie) – k. 13-14 akt ZUS.

- szczegółowe listy płac (kserokopie) – k. 15-17 akt ZUS.

- kalendarz na 2014 r. z odrębnymi notatkami ubezpieczonej –
w kopercie na k. 29 akt sądowych.

- przesłuchanie stron: ubezpieczonej i zainteresowanej – elektroniczny

protokół rozprawy z dnia 9 stycznia 2015 r.

Zawierając umowę o pracę K. K. nie wiedziała, że jest w ciąży. Wkrótce po rozpoczęciu pracy ubezpieczona poczuła się źle, miała zawroty głowy i wymioty. W dniu 7.04.2014r. udała się do ginekologa, który potwierdził ciążę. Lekarz odnotował w karcie ciąży datę ostatniej miesiączki (1.02.2014r.) i określił przewidywany termin porodu na 8.11.2014r.

DOWÓD: - karta przebiegu ciąży (kserokopia) – k. 26-27 akt sądowych.

- przesłuchanie ubezpieczonej w charakterze strony – elektroniczny

protokół rozprawy z dnia 9 stycznia 2015 r.

Zainteresowana wypłaciła A. K. następujące świadczenia z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy: w kwietniu 2014 r. – wynagrodzenie za pracę, w maju 2014 r. - wynagrodzenie za pracę i wynagrodzenie chorobowe oraz w czerwcu 2014 r. - wynagrodzenie chorobowe. Od 12 maja 2014 r. K. K. zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego w związku z zagrożeniem ciąży. Dopiero wtedy zainteresowana dowiedziała się o ciążę swojej pracownicy. Do pracy u A. W. ubezpieczona już nie wróciła. W dniu 7 lipca 2014 r. zainteresowana zatrudniła na miejsce K. K. – swoją matkę, U. C., na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego, w wymiarze 1/4 czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 500,00 złotych brutto miesięcznie.

DOWÓD: - umowa o pracę zawarta pomiędzy zainteresowaną a U.

C. (kserokopia) – k. 24 akt sądowych.

- przesłuchanie stron: ubezpieczonej i zainteresowanej – k. 78v-79v akt sądowych, elektroniczny protokół rozprawy z 9 stycznia 2015 r.

Sąd zważył, co następuje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dokumentów oraz w oparciu o przesłuchanie stron: ubezpieczonej K. K.

i zainteresowanej A. W.. Sąd dał wiarę wszystkim powyższym dowodom, gdyż zarówno zeznania stron, jak i dokumenty zebrane w aktach sprawy były jasne, logiczne i zrozumiałe oraz wzajemnie się uzupełniały, tworząc łącznie spójną całość. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił na ustalenie, że w okresie objętym sporem ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę na rzecz A. W..

Odwołanie ubezpieczonej jest uzasadnione i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było to, czy w okresie od 1 kwietnia 2014 r. K. K. wykonywała obowiązki jako pracownik na rzecz A. W. - pracodawcy i czy z tego tytułu podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Legalna (ustawowa) definicja stosunku pracy znajduje się w przepisie art. 22 §1 k. p., zgodnie z którym – przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosunek pracy jest dwustronnie zobowiązującym stosunkiem zobowiązaniowym (obligacyjnym) zachodzącym między pracodawcą a pracownikiem. Każda ze stron tego stosunku jest względem drugiej jednocześnie – i uprawniona, i zobowiązana, przy czym obowiązki jednej strony stosunku odpowiadają (stanowią ekwiwalent) uprawnieniom drugiej strony tegoż (umowa wzajemna). I tak pracodawca jest zobowiązany do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem, natomiast pracownik jest zobligowany do wykonywania w sposób podporządkowany (tj. pod kierownictwem pracodawcy oraz we wskazanym przez niego miejscu i czasie) określonej pracy na rzecz pracodawcy. Stosunek pracy jest zatem więzią o charakterze dobrowolnym i trwałym, łączącą pracownika i pracodawcę, której treścią jest obowiązek osobistego wykonywania pracy określonego rodzaju przez pracownika pod kierownictwem, na rzecz i ryzyko pracodawcy oraz obowiązek pracodawcy zatrudniania pracownika przy umówionej pracy i wypłacania mu wynagrodzenia

za pracę (analogicznie – Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 26.06.1996 r., sygn. akt: III AP r 10/96, Apel.-Lub. z 1997 r., nr 2, poz. 10, LEX nr 29672).

Z kolei definicję pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych zawiera przepis art. 8 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1442, ze zm., zwanej w dalszej części uzasadnienia „ustawą systemową”), w myśl którego za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a. Mając na względzie spójność systemu prawnego oraz zasadę racjonalnego prawodawcy uznać należy,

że pojęcia „pracownika” używane przez ustawodawcę w przepisie art. 22 §1 k. p. oraz art. 8 ust. 1 ustawy systemowej są tożsame (podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 13.07.2005 r., sygn. akt: I UK 296/04, OSNP

z 2006 r., nr 9-10, poz. 157, LEX nr 171652). Umowa o pracę jest czynnością realną, tzn. tylko wówczas wywołuje skutki prawne (również te w dziedzinie ubezpieczeń społecznych), gdy dana praca jest faktycznie wykonywana przez pracownika. Podstawą ubezpieczenia społecznego jest więc rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama tylko umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy systemowej). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa umowę o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia (analogiczne stanowisko

w przedmiotowej kwestii zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 24.08. 2010 r., sygn. akt:

I UK 74/10; LEX nr 653664). Umowa o pracę jest zawarta dla pozorów (w rozumieniu przepisu art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p.), a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można zatem przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował (taki sam pogląd został wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z 12.05.2011 r., sygn. akt: II UK 20/11, OSP z 2012 r., nr 5, poz. 53; LEX nr 885004). Wobec powyższego o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, ale rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z przepisu art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia, gdyż w takim przypadku wady oświadczeń woli dotyczące umowy o pracę - nawet powodujące jej nieważność - nie wywołują skutków w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych (tak samo wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z 5.06.2009 r., sygn. akt: I UK 21/09, Monitor Prawa Pracy z 2010 r., nr 2, poz. 99; LEX nr 515699).

Jednocześnie należy zauważyć, że - jak wskazuje się w orzecznictwie - cel zawarcia umowy o pracę w postaci włączenia pracownika do ubezpieczeń społecznych - nie jest sprzeczny z prawem, zasadami współżycia społecznego ani też nie zmierza do obejścia prawa, jeśli na podstawie umowy o pracę są faktycznie realizowane prawa i obowiązki stron tej umowy.

Przenosząc powyższe poglądy doktryny oraz judykatury, które Sąd w pełni podziela, na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że wszechstronna i wnikliwa analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie prowadzi do wniosku, iż w spornym okresie K. K. wykonywała obowiązki w sposób charakterystyczny i wymagany dla bytu stosunku pracy, jaki nawiązała z A. W..

Ubezpieczona w okresie objętym sporem wykonywała pracę określonego rodzaju (tzn. pracownika biurowego - pomocy księgowej), pod kierownictwem pracodawcy (A. W.) oraz we wskazanym przez niego miejscu (T., ul. (...)) i czasie (w pełnym wymiarze czasu pracy). Z drugiej strony pracodawca wypłacał K. K. wynagrodzenie za przedmiotową pracę. Należy dodać, że ubezpieczona posiadała kwalifikacje zawodowe odpowiednie do zajmowanego stanowiska. Zainteresowana w logiczny i przekonujący sposób wyjaśniła powody, dla których zdecydowała się na zatrudnienie K. K.: „[...] w dniu (...) urodziłam dziecko, byłam przemęczona i potrzebowałam pomocy w biurze” (k. 79 akt sądowych). Wynagrodzenie za pracę ustalone przez strony nie było wygórowane i w ocenie Sądu odpowiadało zarówno poziomowi doświadczenia zawodowego ubezpieczonej, jak i jej kwalifikacjom zawodowym. Należy dodać, że zainteresowana osiągała z tytułu wykonywania działalności gospodarczej dochody w wysokości pozwalającej jej na zatrudnienie pracownika

z takim wynagrodzeniem, jakie w spornej umowie o pracę przewidziano dla K. K. (por. przesłuchanie A. W. w charakterze strony - k. 79-79v akt sądowych). Zatrudnienie ubezpieczonej miało z pewnością znaczenie gospodarcze

dla A. W. – skoro niedługo po tym, gdy K. K. zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego, zainteresowana zatrudniła na jej miejsce innego pracownika – swoją matkę, U. C.. Wprawdzie w umowie o pracę przewidziano dla niej niższe wynagrodzenie niż w przypadku K. K. (tj. 500,00 złotych miesięcznie), ale i wymiar czasu pracy U. C. był odpowiednio niższy (1/4 etatu – podczas gdy ubezpieczona zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy). Dodać należy, że fakt zatrudnienia pracownika (na miejsce K. K.) dopiero od lipca 2014r. nie podważa potrzeby zatrudnienia pracownika. A. W. zatrudniła bowiem nowego pracownika dopiero wtedy, gdy dowiedziała się od K. K., że już do końca umowy nie wróci do pracy. Zatrudnienie w mniejszym wymiarze wynikało z faktu zmniejszenia zakresu prac w biurze wskutek rozwiązania umowy z kilkoma firmami.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy zostały zrealizowane przesłanki zatrudnienia K. K. w ramach stosunku pracy, o których mowa w art. 22 §1 k.p. O ważności zawartej przez strony umowy o pracę świadczy ponadto okoliczność, że strony zawarły umowę tylko na czas określony i ze stosunkowo niewysokim wynagrodzeniem.

Niezależnie od powyższych rozważań warto dodać, że sama tylko okoliczność, iż w chwili podjęcia zatrudnienia u płatnika składek ubezpieczona była w ciąży - nie oznacza jeszcze, że zawarta umowa o pracę dotknięta była jakąkolwiek wadą oświadczeń woli. Fakt, że zawierając sporną umowę K. K. była w ciąży nie znaczy w szczególności, że poprzez nawiązanie stosunku pracy strony zmierzały do obejścia prawa, albowiem – jak już wyżej wspomniano – zamiar zawarcia umowy o pracę w postaci objęcia pracownika systemem ubezpieczeń społecznych nie stanowi obejścia przepisów ustawy, w sytuacji gdy – tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie - na podstawie umowy strony stosunku pracy faktycznie wykonywały prawa i obowiązki pracodawcy i pracownika. Jednocześnie trzeba podkreślić, że w prawie pracy brak jest zakazu zatrudniania kobiet w ciąży (choć oczywiście pracodawca nie może powierzać pewnych kategorii prac - ciężarnym pracownikom); taki generalny zakaz mógłby zresztą zostać uznany za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu w zakresie nawiązania stosunku pracy - ze względu na płeć i stan zdrowia (por. art. 18^{3a} i nast. k.p.). Wobec powyższego w realiach niniejszej sprawy brak było przesłanek do podważania ważności czy też skuteczności spornej umowy o pracę – na tej tylko podstawie, że w dacie zawarcia tej umowy K. K. była w ciąży.

Skoro ubezpieczona w okresie objętym sporem wykonywała obowiązki jako pracownik zatrudniony u A. W., to podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz chorobowemu - z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Przepis art. 11 ust. 1 ustawy systemowej stanowi, iż obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione m. in. w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy. Natomiast w myśl przepisu art. 12 ust. 1 ustawy systemowej – obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie cytowanych wyżej przepisów prawa materialnego oraz w oparciu o przepis art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż K. K. jako pracownik u płatnika składek A. W., podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu - w okresie od 1 kwietnia 2014 r. (punkt I sentencji wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł mając na względzie zasady: odpowiedzialności finansowej za wynik postępowania (art. 98 §1 i §3 k.p.c.) oraz rozstrzygnięcia

o kosztach w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji (art. 108 §1 k.p.c.). Sąd ustalił wysokość kosztów zastępstwa procesowego biorąc pod uwagę przesłanki określone w przepisach art. 109 §2 k.p.c. oraz w §2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Niezbędny nakład pracy pełnomocnika reprezentującego ubezpieczoną, czynności podjęte przez niego

w sprawie, charakter niniejszej sprawy oraz przyczynienie się tego pełnomocnika

do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia – przemawiały za zasądzeniem na rzecz K. K. kosztów zastępstwa procesowego w wysokości równej minimalnej stawce,

o której mowa w przepisie §12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § , mając na uwadze, że sprawa zakończyła się po przeprowadzeniu rozprawy na jednym tylko terminie. Wobec powyższego Sąd na podstawie wszystkich cytowanych wyżej przepisów orzekł

o kosztach procesu jak w punkcie II sentencji wyroku.

/-/ SSO Hanna Cackowska - Frank